

[Gert Petersen]

løse eller kontanthjælpsmodtagere, komme med.

Samtidig er det vores opfattelse, at folkepensionen må opretholdes og for de mest udsatte grupper forbedres.

Det er nogle af SF's hovedprincipper omkring pensionsreformen. Men for os er det lige så vigtigt, at reformen skal fremme en demokratisering af erhvervslivet, både af ejendomsformer og af ledelsesstruktur, sikre kapital til en økologisk og bæredygtig produktion og bane vej for et bedre arbejdsmiljø og et mindre energiforbrug. Og endelig er sådanne lønmodtagerfonde da også af en helt afgørende betydning for sikring af lønmodtagerinteresserne nu under udformningen af EF's indre marked, ellers bliver vi løbet over ende.

Fondene skal fungere på det almindelige markeds betingelser. Det ved jeg da godt, det er klart, og det er heller ikke dårligt. Men også under de vilkår er jeg sikker på at lønmodtagerne selv vil lægge mere vægt på de forhold, jeg har nævnt: arbejdsmiljø, miljørigtig produktion osv., end de private og ofte transnationale magtkoncentrationer vil gøre det. De har udelukkende profitten for øje, ikke de andre opgaver.

Forudsætningen er derfor, og den er ufravigelig for Socialistisk Folkeparti, at pensionsordningens medlemmer – medlemmer – har så stor direkte indflydelse som overhovedet muligt på forvaltningen af de opsparede midler. Reformen skal tjene til fremme af demokrati og ikke til fremme af topstyring.

Jeg drømmer ikke om, at dette kan gennemføres i samarbejde med den nuværende regering. Jeg vil endda sige, at hvis den får lov til at sætte fingrene på en pensionsreform, bliver det noget skidt, der kommer ud af det. Det kan være helt katastrofalt med de holdninger, regeringen har.

Men jeg drømmer heller ikke om, at denne regering for alvor vil gøre noget for at bekæmpe arbejdsløsheden, eller at den er i stand til at løse problemerne med udlandsgælden. Jeg drømmer derimod om – det er ikke personligt, hr. statsminister, det er ikke, fordi jeg mener, statsministeren er et ondt og dårligt menneske, men jeg mener, at det er en forfærdelig politik, der er blevet ført, og som fortsat vil blive ført, hvis denne regering skal fortsætte.

Derfor drømmer jeg om og tror jeg oprigtigt, at denne åbningsdebat bliver den sidste med den nuværende statsminister ved roret. Det er mit håb, at vi allersenest – allersenest – ved afstemningen om finansloven kan få sat en stopper for syv års økonomisk og social nedtur.

Ivar Hansen (V):

Den forhåbning, hr. Gert Petersen gav udtryk for her mod slutningen, har vi jo nu hørt hvert år i syv år. Og vi vil nok høre den til næste år igen.

Det er min faste overbevisning, at statsministeren også ved næste års åbningsdebat hedder Poul Schlüter, og det er vi udmærket tilfredse med, for vi synes nemlig, at der er skabt en række resultater i de syv år, hvor vi har været med i en regering. Vi synes, det er urimeligt med det sortmaleri, vi hvert år har hørt fra Socialdemokratiets side.

Derfor vil jeg da også gerne på Venstres vegne takke statsministeren for åbningsredegørelsen. Vi synes, den var klar i sit indhold. Den anviste den vej, det danske samfund må følge, hvis vi også i næste generation vil regnes blandt de førende nationer i vor del af verden, hvad angår økonomi og velfærd.

Vi har jo aldrig i Danmark haft nok i os selv. Vi har altid søgt påvirkning fra den øvrige verden, og trods vor lidenhed har vi også altid søgt indflydelse. Det har altid været vores vilkår, at vi skulle sejle og handle. Der er nogle, der i visse perioder har troet, at vi kunne klare os selv og leve af at barbære hinanden. Det er selvfølgelig usandt, og derfor har det også været en lede-tråd for regeringen indtil nu, at vi skal styrke de kræfter i vores samfund, som arbejder for øget produktion og eksport.

I de sidste 40 år har det også været helt naturligt for os med medlemskab af FN, NATO og Nordisk Råd. Siden kom EF-medlemskabet til.

Statsministeren gjorde i sin åbningsstale en slags udenrigspolitisk status. Det var ikke nogen ringe opgørelse. Danmark er igen blevet et fuldgyldigt og respekteret medlem af NATO efter nogle år, hvor visse partier her i Folketinget gjorde deres til at skabe usikkerhed herom. Den periode er heldigvis bragt til ophør.

Vores medlemskab af EF rummer i dag en kæmpeudfordring. I FN er Danmark et respekteret medlem. Og i det nordiske samarbejde er vores rolle som brobygger mellem det øvrige